

“मीठे बच्चे- शिवबाबा निष्काम नम्बरवन ट्रष्टी हुनुहुन्छ, तिमीले उहाँलाई आफ्नो पुरानो समान ट्रान्सफर गरिदियौ भने सत्ययुगमा तिमीलाई सबै नयाँ मिल्छ।”

प्रश्न:- बाबाले कस्ता बच्चाहरूको हर प्रकारले सम्हाल गर्नु पर्छ?

उत्तर:- जो निश्चयबुद्धि बनेर आफ्नो पूरा-पूरा समाचार बाबालाई दिन्छन्, बाबा सँग हरेक कदममा निर्देशन लिन्छन्- यस्ता बच्चाहरूको बाबालाई धेरै ख्याल रहन्छ। बाबा भन्नुहुन्छ- मीठे बच्चे, कहिल्यै पनि श्रीमतमा संशय आउनु हुँदैन। संशयमा आयौ भने मायाले धेरै नोक्सान गरिदिन्छ। तिमीलाई लायक बन्न दिदैन।

गीत:- दर पर आये हैं कसम लेके...

ओम् शान्ति। मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूले गीत सुन्यौ। बच्चे उनीहरूलाई भनिन्छ जो बाबाको बन्छन्। बाबाले सम्झाउनु भएको छ- यो अन्तिम मरजीवा जन्म, जीवित छँदै बाबाको बन्नु छ। यो त बच्चाहरूलाई थाहा छ, श्रीमतको गायन छ। श्रीमद् भगवानुवाच। गीतामा कृष्णको नाम राखिदिएका छन्। तर पहिला शिवबाबा, फेरि ब्रह्मा, फेरि कृष्ण। त्यसैले कृष्णको मतलाई श्रीमत भनिदैन, उनी त दैवी गुण भएका मनुष्य हुन्। मनुष्यलाई पतित-पावन भनिदैन। पतितहरूलाई पावन बनाउने एक बाबा हुनुहुन्छ, जसको श्रीमतमा तिमी चलिरहेका छौ। निराकार परमात्मा सबै धर्मावलम्बीहरूको पिता हुनुहुन्छ। कृष्णलाई सबैले मान्दैनन्। क्रिश्चियन, क्राइस्टलाई फादर मान्छन्, कृष्णलाई होइन किनभने क्रिश्चियनहरू क्राइस्टका मुख वंशावली हुन्।

शिवबाबा आएर तिमीलाई आफ्नो बनाउनु हुन्छ। भन्नुहुन्छ- उहाँको निर्देशनमा चलनको लागि शिर हातमाथि राखेर बाबाको बनेका छौ। बच्चाहरूले उहाँलाई मत दिनु आवश्यक छैन। उहाँ स्वयं मत दिनेवाला हुनुहुन्छ। यस्तो होइन, यो किन भन्नुहुन्छ? होइन, यी त सबै बच्चा हुन्। शिवबाबा नामीग्रामी हुनुहुन्छ। उहाँले जे मत दिनु हुन्छ, जे गर्नुहुन्छ, राइट गर्नुहुन्छ। यी साकार (ब्रह्मा) द्वारा पनि जे गराउनु हुन्छ त्यो राइट नै हुन्छ किनभने गर्ने-गराउने शिवबाबा हुनुहुन्छ। यिनलाई पनि यसो गर भनी मत दिनु हुन्छ। तिम्रो कनेक्शन शिवबाबा सँग छ। कसैको पनि अवगुण देख्नु हुँदैन, श्रीमतमा चल्नु पर्छ। शिवबाबा त निराकार हुनुहुन्छ, साक्षी हुनुहुन्छ। उहाँको यहाँ घर छैन। तिमी यहाँ पराई घरमा रहेका छौ। फेरि स्वर्गमा गएर आफ्नो घरमा रहने छौ। शिवबाबा भन्नुहुन्छ- म त रहन्न। म त संगममा थोरै समयको लागि आउँछु।

तिमी हौ सच्चा-सच्चा रूहानी मुक्ति सेना। सुप्रीम बाबाले डायरेक्शन दिइरहनु भएको छ, हुबहु कल्प पहिले जस्तै। कल्प पहिले जे निर्देशन दिनु भएको थियो त्यही दिनु हुन्छ। दिन-रात रहस्यमय कुरा सुनाइरहनु हुन्छ। नयाँ कसैले बुझ्न सक्दैन। कराँची देखि लिएर अहिलेसम्म मुरली चलिरहेको छ। पहिले बाबा मुरली चलाउनु हुन्थ्यो। राती दुई बजे उठेर १०-१५ पेज लेख्नु हुन्थ्यो। शिवबाबा लेखाउनु हुन्थ्यो, फेरि त्यसको कपि निकाल्नु हुन्थ्यो। भक्तिमार्गका त ठूला-ठूला किताब बनाउँदै जान्छन्। फेरि त्यसलाई राख्छन्। तिमी कति राख्छौ किनभने जान्दछौ- यो सब विनाश हुनु छ। चित्र आदि पनि थोरै समयको लागि

हुन् फेरि यी पनि दबिनेछन्। त्यहाँ न शास्त्र, न चित्र रहनेछन्। फेरि यो जे-जति चलिरहेको छ, कल्प पछि फेरि हुन्छ। शास्त्र आदि द्वापर देखि सुरु हुन्छन्। यी शास्त्रबाट परमधामको बाटो मिल्दैन भन्ने कुरा बाबा सम्झाउनु हुन्छ। ग्रन्थ पहिले धेरै साना थिए, दिन-प्रतिदिन ठूलो बनाउँदै जान्छन्। वास्तवमा शिवबाबाको जीवन-कहानी ठूलो बनाउनु पर्छ। तिमी बच्चाहरू बाबाको जीवन-कहानी जान्दछौ।

बाबा सम्झाउनु हुन्छ— म भक्तिमार्गमा के-के गर्छु। भक्तिमार्गमा पनि बीमा गर्छन्। मानिसहरू ईश्वर अर्थ दान गर्छन्। भनिन्छ पनि यसले ईश्वर अर्थ दान गरेको हुनाले धनवान्का घरमा जन्म लिएको हो। भक्तिमा धर्मात्मा धेरै हुन्छन्। बाबा भन्नुहुन्छ— मैले भक्त बच्चाहरूलाई अर्को जन्ममा यसको अल्पकालको लागि फल दिदै आएको छु। राम्रो वा नराम्रो फल मिल्छ नि। कति ठूलो बीमा भयो। जसले जस्तो कर्म गर्छ त्यसै अनुसार फल मिल्छ। मायाले उल्टो कर्म गराउँछ, जसबाट तिमीले दुःख पाउँछौ। अब म तिमीलाई यस्तो कर्म सिकाउँछु, जसले गर्दा कहिल्यै दुःख हुनेछैन, त्यहाँ माया पनि हुनेछैन त्यसैले जसले जति आफूलाई इन्स्योर गर्छ।

शिवबाबा पनि नम्बरवन ट्रस्टी हुनुहुन्छ। कोही अरू प्रति आशक्त हुन्छन्, कुनै ट्रस्टीले कसैको सर्वनाश पनि गरिदिन्छन्। हेर बाबा कस्ता ट्रस्टी हुनुहुन्छ। भन्नुहुन्छ— यो सबै थोक बच्चाहरूको लागि हो। तिम्रो सारा सम्बन्ध शिवबाबा सँग छ। बाबा भन्नुहुन्छ— म सच्चा ट्रस्टी हूँ। म आफै सुख लिन, बच्चाहरूलाई सारा राज्य दिन्छु। यी बाबा पनि भन्छन्— मैले पूरा इन्स्योर गरेको छु। तन-मन-धन सबै बाबाको सेवामा छ। सिन्धीमा एउटा कहावत छ— “हथ जिसका हिय पहला पुर सो पहुँचे...” (दाता समान हात छ भने पहिलो नम्बरमा पुग्छ) दुई मुट्टी दियो भने महल मिल्छ। हेर, अहिले भवन बनेको छ, कसैले एक रुपैयाँ पठायो— मेरो ईटा लगाइदिनुहोस्... अरे, तिमीलाई सबैभन्दा राम्रो महल मिल्छ किनभने तिमी गरिब छौ। म हुँ नै गरिबलाई दया गर्नेवाला। गरिबको एक रुपैयाँ, धनवान्को १० हजार। दुवैलाई एकै पद मिल्छ। धनवान् धेरै मुश्किलले आउँछन्। कन्याहरू सबैभन्दा फ्री छन्। मम्मा हेर नम्बरवन भइन्। बाबाले सब थोक दिनुभयो फेरि पनि पहिले लक्ष्मी फेरि नारायण, कति आश्चर्यजनक खेल छ!

कहिल्यै, कुनै पनि कुरामा संशय हुनु हुँदैन। अलिकति पनि संशय ल्याउनु हुँदैन। धेरै मीठो बन्नु छ। कदम-कदममा श्रीमत लिनु छ। नत्र मायाले धेरै नोक्सान गराइदिन्छ। कति बच्चाहरूलाई डायरेक्सन दिनु पर्छ। बाबा भन्नुहुन्छ पूरा समाचार लेख। बाबाले हर प्रकारको सम्हाल गर्नुहुन्छ। बाबालाई बच्चाहरू श्रेष्ठ बनून् भन्ने धेरै ख्याल रहन्छ। पढाइमा पूरा ध्यान दिनु पर्छ। तिमी परमप्रिय ईश्वरीय विद्यार्थी हौ। भगवान्वाचको पनि गायन छ, तर कृष्णको नाम राखिदिएका छन्। कृष्ण पनि सबै मनुष्यहरू भन्दा उच्च ठहरिए। पहिलो नम्बरमा श्रीकृष्णको नाम दिइन्छ, नारायणको किन दिइदैन? कृष्ण साना सतोप्रधान छन्। फेरि युवा, वृद्ध अवस्था हुन्छ। बालकलाई ब्रह्म ज्ञानी समान भनिन्छ। बच्चाहरूबाट पाप हुँदैन। कृष्णको पनि जन्म-दिन मनाइन्छ, कृष्णलाई द्वापरमा लगेका छन्। यो सबै बाबाले नै सम्झाउनु हुन्छ।

अहिले तिमी ब्राह्मण हौ, उत्तम। तिमी हौ ईश्वरीय सन्तान। सत्ययुगमा ईश्वरीय सन्तान भनिनेछैनौ। ईश्वरबाट अवश्य पनि स्वर्गको प्राप्ति हुन्छ। यो तिम्रो अति अमूल्य दुर्लभ जीवन हो। सबैको त हुन सक्दैन।

यो ड्रामा नै यस्तो बनेको छ। जसले कल्प पहिला पढेको थियो, ऊ नै अहिले पढिरहेको छन्। भगवानले अवश्य भगवान् भगवती रचेको हुनु पर्छ। तर उनीहरू आफूलाई हामी भगवान् भगवती हौं भन्न सक्दैनन् किनभने गड इज वन। सारा महिमा उनै निराकारको छ। साकारको कहाँ महिमा हुन्छ र! लक्ष्मी-नारायणलाई निराकारले यस्तो बनाउनुभयो। तिमी पनि बाबाद्वारा स्वर्गको मालिक बनिरहेका छौ। राजयोग सिकिरहेका छौ। गीतामा पनि राजयोगको वर्णन छ। जब राजाई स्थापन भएको थियो त्यही समय विनाश पनि भएको थियो। अहिले संगम हो। शिवबाबा आउनु हुन्छ तब खेल पूरा गर्नुहुन्छ। फेरि कृष्णको जन्म हुन्छ। भक्तिमार्गमा ठूला-ठूला मन्दिर बनाउँछन्। ती मन्दिरहरूमा पद्मौको सम्पत्ति थियो। अहिले त सबै लोप भएको छ। भक्तिमार्गको शास्त्र पढ्दा-पढ्दा, यात्रा गर्दा-गर्दा, मन्दिर बनाउँदा-बनाउँदा, खर्च गर्दा-गर्दा भारतवर्ष कंगाल बनेको छ।

अहिले तिमी मास्टर नलेजफुल भएका छौ। बाबा ज्ञानका सागर, सुखका सागर हुनुहुन्छ। यी सबै बाबाको नै महिमा हुन्। बाबा भन्नुहुन्छ— भारतवर्ष सबैभन्दा राम्रो तीर्थ स्थान हो। तर कृष्णको नाम राख्नाले सारा मान खत्तम गरिदिएको छ। नत्र सबैले शिवको मन्दिरमा फूल चढाउने थिए। सबैका सद्गति दाता एक हुनुहुन्छ। आधाकल्प तिमी प्रारब्ध भोगेर तल आउँछौ, सबैलाई तमोप्रधान बन्नु नै छ। अब बाबा भन्नुहुन्छ— जुन झिट्टी-गुन्टा छ सबै दियौ भने बदली गरेर सत्ययुगमा दिनेछु। म स्वयं त लिन्न। मनुष्यहरूले त आफ्नो लागि गर्छन् फेरि भन्छन्— हामी निष्काम सेवा गर्छौं। तर निष्काम त कसैले गर्न सक्दैन। हरेक चीजको फल अवश्य मिल्छ। म त तिमी बच्चाहरूलाई अविनाशी ज्ञान-रत्न दिन्छु। तिम्रो लागि नै वैकुण्ठ ल्याएको छु। बच्चाहरूलाई सम्पूर्ण राज्यको सर्वश्रेष्ठ स्मारिका दिन्छु। त्यसैले त्यो लिनको लागि लायक बन्नु पर्छ। स्वर्गको मालिक बन्नु छ। हातमा स्वर्ग मिल्छ। सेकेन्डमा जीवन मुक्ति अथवा सेकेन्डमा बादशाही। दिव्य दृष्टि दाता शिवबाबा हुनुहुन्छ। सेकेन्डमा वैकुण्ठमा लैजानु हुन्छ, साकार बाबाको हातमा यो चाबी छैन। बाबा भन्नुहुन्छ— म तिमी बच्चाहरूलाई राजाई दिन्छु। म राजाई गर्दिन। फेरि तिमी जब भक्तिमार्गमा जान्छौ तब तिमीलाई दिव्य दृष्टिले बहलाउनेछु। कति राम्रो सँग बाबा सम्झाउनु हुन्छ।

बाबा कल्प-कल्प, कल्पको संगममा एक पटक नै आउनु हुन्छ। अरू यति अवतार आदि सबै गफ हुन्। यी शास्त्रहरू सबै हुन् नै भक्तिमार्गका। त्यो पनि पहिल्यै बनिस्केको छ अब केही बन्नु छैन। जे पनि हुन्छ ड्रामामा निश्चित छ, यसलाई साक्षी भएर हेर। बाबा धेरै राम्रो सँग सम्झाउनु हुन्छ— प्यारा बच्चाहरू, म तिम्रो बीमा गराउने चुम्बक हुँ। तिम्रो एक पाई पनि गुमाउँदिन। कौडीबाट तिमीलाई हीरातुल्य बनाउँछु। यो सबै शिवबाबा यिनीद्वारा गर्नुहुन्छ। उहाँ गर्ने-गराउनेवाला हुनुहुन्छ। उहाँ निराकार र निरहंकारी हुनुहुन्छ। परमपिता परमात्मा कसरी बसेर पढाउनु हुन्छ। यस्तो भन्नुहुन्छ— मेरो गोडामा ढोग। बाबा आज्ञाकारी सेवक हुनुहुन्छ। बाबा भन्नुहुन्छ— जसलाई मालिक बनाएको थिएँ उनले पहिले धेरै सुख भोग्छन्, अहिले दुःखी भएका छन्। सुख पनि धेरै मिल्छ। कुनै धर्मलाई यति सुख मिल्दैन। यस्तो भन्न मिल्दैन कि भारतवर्ष वासीहरूलाई किन? अरूले के गरे? अरे, यति धेरै मनुष्य छन्, सबै त आउन सक्दैनन्। ड्रामा बनेको छ। भारतवर्षमा नै आदि सनातन देवी-देवता धर्म थियो। भगवानले आएर सच्चा राजयोग सिकाउनु भएको

२०७५ जेष्ठ ९ बुधवार २३-०५-२०१८ प्रातः मुरली ओम् शान्ति “बापदादा” मधुबन

थियो। बाबा भन्नुहुन्छ— म फेरि आएको छु। तिमीले ८४ जन्म पार्ट बजायौ अब फेरि घर फिर्ता जान्छौ। यो चोला धेरै पुरानो भएको छ। सर्पको उदाहरण। संन्यासी फेरि भन्छन्— आत्मा, परमात्मामा लीन हुन्छ। यस्तो अवस्थामा रहँदा-रहँदै फेरि शरीर छोडिदिन्छन्। तर ब्रह्ममा लीन त कोही हुँदैन। फेरि पनि उनीहरूमध्ये कोही-कोही धेरै तीक्ष्ण हुन्छन्। शान्तिमा बस्दा-बस्दै शरीर छोडिदिन्छन्। ब्रह्म तत्त्व बाबा त होइन। यो ती बिचराहरूको भ्रम हो। जस्तै हिन्दुहरूको यो भ्रम छ— हामी हिन्दु धर्मका हौं। अरे, हिन्दुधर्म कहाँबाट आयो? त्यो त हिन्दुस्तानको नाम हो। सत्ययुगमा एकै धर्म थियो। अहिले त हेर कति धर्म छन्! कति भाषाहरू छन्! त्यहाँ त एउटै भाषा हुन्छ। भन्दछन्— एक सरकार होस् तर सबै सरकार एक कसरी हुन्छ। भाइचारा (ब्रदरहुड) भनेको के हो? यो पनि बुझ्दैनन्, सर्वव्यापी भनेपछि त फादरहुड (पिता-पिता) भयो, फेरि आफैले फादर भनेर कसलाई बोलाउने! यो पनि बुझ्नु पर्ने कुरा हो नि। अच्छा!

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) कसैको पनि अवगुण देख्नु छैन। एक शिवबाबा सँग कनेक्शन राखेर उहाँबाट जे श्रीमत मिल्छ त्यसलाई सही सम्झेर चल्दै रहनु छ। श्रीमतमा कहिल्यै संशय उठाउनु हुँदैन।
- २) आफ्नो तन-मन-धनलाई पूरा बीमा गर्नु छ। कदम-कदममा श्रीमत लिनु छ। पढाइमा पूरा ध्यान दिनु छ।

वरदानः— नेचुरल अटेन्सन वा अभ्यासद्वारा नेचुरलाई परिवर्तन गर्ने सिद्धि स्वरूप भव

तिमीहरू सबैको नीजि संस्कार अटेन्सनको हो। जब टेन्सन गरिन्छ भने अटेन्सन राख्न कुन ठूलो कुरा हो र। अब अटेन्सनको पनि टेन्सन नहोस्, नेचुरल अटेन्सन होस्। आत्मालाई न्यारा हुने नेचुरल अभ्यास छ। अलग थियो, अलग छ फेरि अलग हुने छ। जसरी अहिले वाणीमा आउने अभ्यास पक्का भएको छ, त्यस्तै वाणी देखि पर न्यारा हुने अभ्यास पनि नेचुरल भयो भने न्यारापनको शक्तिशाली प्रकम्पनद्वारा सेवामा सहज सिद्धिलाई प्राप्त गर्ने छौ र यो नेचुरल अभ्यासले नेचुरलाई पनि बदलिदिन्छ।

स्लोगनः— अशरीरीपनको एक्सरसाइज र व्यर्थ संकल्पको भोजनको परहेज गन्यौ भने सदा स्वस्थ रहन्छौ।

शब्दार्थः— नेचुरल= स्वाभाविक, स्वतः। नेचर= प्रकृति, स्वभाव।